

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra VEJBRED

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 487. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg03-shoot-idm139889640734432/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

AKBAR

Uden for sin Hule i Bjærgets Skygge sidder Murabiten, Eneboeren, og blunder. Hans Skæg er langt og graat som Bjærgets Sten, og hans Hud brun som Ørkenen omkring ham og furet og foldet som Sandet, naar Ørkenvinden er gaaet til Ro.

Det er midt paa Dagen og saa stille, som før alt levende skabtes. Sol og Sand og Bjærgets nøgne Væg gløder, og Luften flimrer som Stjernernes Skin.

Ned over Bjærget kommer Akbar, Prinsen, Nedims Søn. Kroget og træet søger han Fæste for sin nøgne Fod og famler sig frem som en blind og stemmer sin Ryg og sin flade Haand mod den hede, glatte Klippe. Han er mager som en Palme, hans Kinder er hule, og hans Hud forbrændt af Solen. Men hans Øjne er store og skinnende, og de lyser som dybe Brøndes Vand. Langsomt glider hans krumme Skygge hen over den solglødende Sten.

Saa naar han ned og slæber sig frem til den blundende Munk. Han taler til ham, og hans Stemme klager som Vindens Døn mellem Bjærgene.

Murabiten vaagner og ser op paa ham.

— Hvorfra kommer du, og hvem er du, fremmede? spørger han.

— Jeg er Akbar, Prinsen, Nedims Søn. — Giv mig Vand! — Min Mund er en Ovn og min Tunge glødende Jærn! svarer den fremmede.

Murabiten rejser sig og gaar ind i Bjærgets Hule og bringer en Krukke, og Akbar, Prinsen, tømmer den langsomt.

— Hvor Skyggen her er mild og kølig, Skyggen, siger Akbar og fører kærtegnende Haanden frem og tilbage gennem Luften foran sig, — kølig som hendes Haar.

MURABITEN. Hvad søger du, og hvem taler du om?

AKBAR. — — — alle Vegne er hun — — —